

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Loca Infesta,|| Hoc est:|| De Infestis,|| Ob Molestantes||
Daemoniorvm Et Defvncto-||rvm Hominvm Spiritvs,
Locis,|| Liber Vnvs.||**

Thyraeus, Petrus

Coloniae Agrippinae, 1598

VD16 T 1247

Cap. XLVI. An, & quomodo Spiritus humani, qui molesti sunt, distinguantur
locis Catholicorum & Hæreticorum?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61332](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61332)

An, & quomodo Spiritus humani, qui molesti sunt,
distinguantur locis Catholicorum, &
Hæreticorum.

Loca Catholicis atque Hæreticis hominibus distincta, 1.
non quidem humanos à Dæmonum, sed tamen humanos
ab humanis Spiritibus distinguunt. Prius ostensum est capite
34. Posterius, qua ratione dicatur, explicandum est cap.
præfenti, sed brevissimè.

Quando constat humanos esse Spiritus, qui apparent & molesti 2.
sunt; omnino verisimile credimus; ut si apud Hæreticos inueniantur, dam-
natorum hominum sint; non verò eorum, qui igne purgatorio expiantur:
quanquam non contra, quicumque apud Catholicos obseruantur,
semper sint spiritus purgandi. Quocirca quamuis non ex Ca-
tholicorum locis; ex Hæreticorum tamen, conditio humanorum
Spirituum deprehenditur.

Pro Assertionis confirmatione pluribus opus non est. Du- 3.
bium nullum est Catholicorum locis, utrosque Spiritus reperiri.
Vbi igitur docuerimus Hæreticis molestos non esse Spiritus purgando-
rum, finem Capiti inponemus, & demonstratum erit, damna-
torum hominum spiritus esse, qui Hæreticos molestant.

Et hoc finis, qui hisce Spiritibus propositus est, apertè pro- 4.
bat. Quid Hæreticorum locis quærent miserè purgandorum Spiritus,
quod sciunt se non inuenturos? Viuentium, scilicet, subsidia?
Aut vlla possunt sperare subsidia ab illis, qui defunctos viuentium
subsidiiis negant iuuari?

Et hoc quidem palam profitentur omnes propemodum no- 5.
strorum temporum Hæretici: Lutherani rigidi, ut Centuriatores
Cent. 1. lib. 2. cap. 4. Lutherani molles, ut Philippus in locis, de Sa-
tisfactione; & Brentius in Confess. V. Virtenb. zuuingliani apud
Cochlæum in Actis Lutheri anno 1526. Calvinistæ apud Calvinū
lib. 3. Institut. cap. 5. §. 6. Trinitarij Anabaptistæ lib. 2. cap. 1. ex iis,
quos nuper anno 1567 ediderunt. Quocirca his hi Spiritus mole-
sti non erunt.

Quanquam nec ad illos Hæreticos redire affectarent piè de- 6.
functorum spiritus, qui viuorum pro defunctis suffragia admit-
terent; Propterea quod quæ hi in defunctorum gratiam opera,
satisfactionesque susciperent, defunctis ad pœnarum aut nullum,

Y

aut ad.

aut admodum paruum leuamen prodesse. quemadmodum ex iis, quæ posterius dicturi sumus, manifestum erit.

7. Quocirca quod quidam docent, iis locis, ubi olim religio Catholica, nunc Hæresis sedem habet, Spirituum molestias non obseruari; quæ olim erant frequentiores; omnino de horum Spirituum molestiis intelligi credimus. cæteroqui alios, vel damnatorum hominum, vel Dæmoniorum Spiritus Hæreticis pacem fauere & relinquere, quæ probet, nulla est causa.

CAP. XLVII.

An, & ex quibus temporibus, possit distinctio inueniri inter humanos, eos Spiritus, qui loca infestare solent.

1. **I**nfirmum diximus esse cap. 35. & non satis certum iudicium, quo ex *Temporibus* distinguantur Spiritus Dæmoniorum & humani. Infirmum quoque & non certum, quod hic humanos Spiritus prodit & distinguit: Quia tamen quantum, quantum illud sit, si cum aliis coniungatur, vires accipit; etiam hic, si non magni faciendum, certè non fuit omitendum.

2. Et, nisi fallimur, *tribus temporibus*, quæ posuimus, *differentijs* purgandos Spiritus à damnatis quodam modo possumus distinguere; luce diei, diuturnitate molestiarum, & sanctitate: ut scilicet, quando iam constat humanos Spiritus esse, qui apparent & molestant, ex ea probabile sit, purgandos esse, non damnatos; quod inter diu obseruentur; quod diuini sunt molesti; quod sacris temporibus nobis adsint.

3. Dum hæc asserimus; non negamus, quin & noctibus hi ipsi purgandi Spiritus adesse possint: similiter breuiori tempore esse molesti; atque etiam profano. Docemus hæc tempora, nocturna inquam, breuiora, atque profana, magis Spiritibus damnatis conuenire: contraria verò, tanquam sibi peculiari ratione conuenientia postulare Spiritus purgandos.

4. *Dies* refugiunt damnatorum hominum Spiritus: quia latere cupiunt: amant *noctes*, quia malè agunt, ideoque hostes sunt lucis Spiritus purgandi, si *noctes* quærent, non ut lateant quærent; sed ut necessitates suas mortalibus commodius explicent. *Dies* verò non refugiunt, si proposito suo intelligant seruire posse.

Diuisus.